

TORONYIRÁNY

XVIII. 26.

2024. június 30.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 13. vasárnap

Július 2. Szűz Mária látogatása Erzsébetnél (Sarlós Boldogasszony)

Július 3. Szent Tamás apostol

A csodának ez a keresetlen, egyszerű és emberi leírása meggyőző arról, hogy itt nem betoldott bizonyíték előtt állunk. A természetfölötti rendet, az Atya irgalmának megnyilatkozását csak Jézus tudta ilyen magától értetődően közvetíteni. A csodával kapcsolatban itt is felmerül a kérdés, hogy a kislány valóban halott volt-e. Ma beszélünk úgynevezett klinikai halálról és valódi testi halálról. Az apostolok ilyen megkülönböztetést nem ismertek. De azt tudták, hogy az egyszerű szó nem elegendő az élet visszatéréséhez és a teljes gyógyuláshoz. Jézus tette abban az adott esetben az Isten irgalmának és mindenhatóságának a jele volt. A betegek esetében még talán lehetne a szuggesztívó ellenvetésével élni. Itt azonban Jézus legfőbb az apától követel hitet, nem a halottól. Viszont gondolhatunk arra is, hogy a hit akárhányszor nehéz helyzetben, veszélyek között ébred fel. Néha fel kell ismernünk saját tehetetlenségünket, hogy Istennél keressünk megoldást. Azt is meg lehet figyelni, hogy az evangélisták milyen keveset mondanak a csoda hatásáról. Arról, hogy a nép hogyan fogadta mindezt. Márk jobban megmarad a történeti valóságnál, mint Máté. Máté gyakrabban levonja a következtetést, hogy Jézus már ott is úgy viselkedett, mint az Isten Fia. Márknál a jelenlevők legfőbb csodálkoznak, és nem tudnak hová lenni az ámulattól. Ebben az elbeszélési módban benne van az az üdvőtörténeti tanulság, hogy Jézus csodáit igazában csak a hívő egyház értékelte és tette a megfelelő helyre.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- Bölcs 1,13-15; 2,23-24** Az egész teremtés az életet szolgálja, Isten halhatatlanságra teremtette az embert.
- 2. 2Kor 8,7.9.13-15** Krisztus végtelenül gazdag volt és szegénnyé lett, hogy szegénysége által mindannyian gazdagodjunk.
- 3. Mk 5,21-43** Jézust egy beteg kislányhoz hívják, aki meghal, mire Jézus odaér, de ő visszahozza őt az életbe.

Jairus leánya és a vérfolyásos asszony

Márk úgy állítja be az eseményt, hogy Jézus tanítványaival a tú keleti partjáról visszatér Kafarnaum környékére és ott azonnal körülveszi a tömeg. Egy Jairus nevű férfi siet hozzá kérésével. Márk a zsinagóga előljárójának mondja, de ezt az elnevezést használták olyanokra is, akik a közösségben valamilyen vezető szerepet játszottak. Egyébként a zsinagóga előljárója gondoskodott a szombati istentisztelet menetéről. Ő kérte fel alkalomról-alkalomra azokat is, akik felolvasták a szentírási szöveget és végezték az ígéhirdetést. Jairus leborul Jézus előtt. Ezt a tiszteletnyilvánítást megadták előkelő hivatalnokoknak és neves rabbiknak is, tehát ez itt csak az apa megtörtségére és a kérés fontosságára mutat. Kérése az, hogy Jézus menjen és gyógyítsa meg a lányát, aki már halálán van. Azt is kéri, hogy „tegye rá a kezét” és úgy gyógyítsa meg. A kézzel való érintés, megerősítést jelentett. A papok az áldás szövegét is a nép fölött kiterjesztett kézzel mondták el. A kérésben tehát nem volt semmi rendkívüli. Itt gondolhatunk arra, hogy a kafarnaumi százados hite nagyobb volt. Ő megelégedett azzal, hogy Jézus csak egy szót szóljon, s szolgálja attól is meggyógyul. Márk azonban itt úgy beszél Jézusról, mint akinek emberi alakjából árad ki az isteni erő és a kegyelem. Ezért emeli ki a vérfolyásos asszony viselkedéséből is az érintést: Ha csak ruhája szegélyét érintem is ... Az egyház már tudta, hogy Jézus embersége a Fiú földi megjelenési formája, azért az élet adományát különös módon hordozza.

Jézus elindul Jairussal, de a tömeg nem tágit mellőle. Márk nyomán magunk előtt látjuk a jelenetet, amint az emberek kéréseikkel és kérdéseikkel ostromolják a Mestert. Közben egy asszony is a közelébe furakodik. Megjelenése bizonyítja hitét és bizalmát, hiszen már tizenkét év óta vérfolyásban szenved, s egész vagyonát orvosokra költötte. Állapota mégsem javul, sőt rosszabbodott. Másrészt megjelenésével késleltette Jézust, s addig a leány meghalt. Viszont a halott feltámadása jobban igazolta Jézus természetfölötti erejét, mint a beteg meggyógyítása.

A vérfolyásos tisztátalan betegségnek számított (Lev 15,28). Az ilyen asszonynak vissza kellett vonulnia, mert érintése másokat is tisztátalanná tett. Innen érthető a szerénysége és félelme. De bizonyára sok jót hallott Jézusról, főleg türelméről és irgalmáról.

Jézus nem utasította el eddig sem olyan ridegen a kérő asszonyokat, mint a rabbik tették, hogy a tekintélyüket ezzel is kimutassák. Mivel a beteg asszony tudja, hogy neki nem szabad másokat megérinteni, csak lopva, hátulról közeledik, hogy megérintse azt a bojtot, amely a zsidóknál a felsőruha négy sarkáról lógott le, hogy figyelmeztesse őket a törvény megtartására. Jézus egy alkalommal a farizeusok képmutatását ezzel kapcsolatban is megbélyegzi: meghosszabbítják köntösükön a bojtokat, hogy ezzel is vallásosabbnak tűnjenek fel. Az asszony érezte, hogy meggyógyult, de ugyanakkor Jézus is észrevette őt. Az evangélista szószerint így ír: Jézus észrevette, hogy „erő ment ki belőle”. Ez már az egyház nyelve, ahol tudják, hogy Jézus minden kegyelem forrása. A fő, a szőlőtő árasztja szét a tagokba. Jézusnak földi működése idején is megvolt a különleges tudása mindarról, ami hozzátartozott messiási küldetéséhez. Ennek alapján látott bele az asszony gondolataiba. De amellett egészen emberi módon viselkedik és megkérdezi, hogy ki érintette meg. Kérdésével felhívja a figyelmet az asszony hitére. A tanítványok, - Lukács szerint elsősorban Péter – csak azt látják, hogy a tömeg minden oldalról szorongatja, tehát nem értik, hogy milyen érintésre gondol. Az asszonyban azonban már nemcsak a félelem dolgozik, hanem az öröm is, hiszen érezte, hogy meggyógyult. Leborult Jézus előtt és bevallotta merészségét. Feddés helyett azonban bátorítást kap: Lányom, a hited meggyógyított, menj békével és maradj egészséges. Jézus már többször igazolta, hogy a szeretetet, az Atya irgalmának kinyilvánítását előbbre helyezi, mint a tisztaságra vonatkozó ószövetségi törvényeket. Ő különben sem félt attól, hogy erkölcsileg bármi is beszennyezheti. Amíg ez az epizód tartott, addig Jairus lánya meghalt, és az apának meghozták a hírt. Együttal hozzáfűzték, hogy ne fárasza tovább a Mestert. Úgy gondolták, hogy Jézus prófétái ereje megáll a halál küszöbénél. Jézus látta az apa megtörtségét, azért bátorította: Ne félj, csak higgy! Lukács szerint még hozzáfűzte, hogy „megszabadul”. Nem azt mondja, hogy feltámad, hanem a megmentés, üdvözítés szót használja (sothesetai). A hitnek tehát üdvözítő hatása van. Az egyház a történet elmondásával már ezt akarta tanítani. A hitben azt fogadjuk el, ami természetfölötti, ami nem érhető el emberi erővel, vagyis azt, amit Isten ajándékoz nekünk.

Jézus csak Pétert, Jakabot és Jánost viszi magával, a tömeget visszatartja. Lehet, hogy az apostolok közül most csak ők hárman voltak mellette, vagy csak őket akarta külön megerősíteni a hitben. Ők vannak vele a színeváltozásnál is és a Getszemáni-kertben. Jairus házában már siratták a halottat. Jézus olyan képes beszédet használ, mint Lázár feltámasztásánál. „A kislány nem halt meg, csak alszik.” Az alvás lehet a halál képe önmagában is, de itt Jézus tudja, hogy a leány ebből a halálból még felébred. A jelenlevők azonban tudják, hogy a halál beállt, s ezt gúnyosan meg is jegyzik. Jézus a három apostolon kívül a szülőkkel együtt lép be a halott szobájába. Akarja, hogy az isteni jótétemények legyenek közvetlen tanúi, de a nagy tömeg messiási reményeinek nem akar tápot adni. Azután megfogta a kislány kezét, és arám nyelven szólott hozzá: Talita kum! Leány kelj fel! A tizenkétéves leány felkelt, és kezdett járni. Jézus itt sem kért vagy imádkozott, hanem parancsolt. Viselkedésében volt valami kihívó a zsidók szemében. Embernek látták, s mégsem úgy viselkedik, mint aki csak ember. Ezért nem tudtak tisztába lenni kilétével. A szülőket az öröm és a meglepetés elámitotta. Jézus itt sem kereste saját dicsőségét, hálát sem várt, inkább arra kérte őket, hogy ne híreszteljék a dolgot. Örüljenek a lányuknak és adjanak neki enni. Ami történt, az nem látszat, hanem valóság.

Gál Ferenc

Nem leszek ideges! (6.)

Első rész Jellemismeret

Az igazság megszabadít benneteket. (Jn 8,32)

A kolerikus ember

A jó kolerikusban erős az akarás energiájával kapcsolatos öntudat. Uralkodó hajlamai szellemiek. Rendszerint eszes, rendkívüli dolgokra törekszik, mint munkás nem középszerű. Nagylelkű, megveti azt, ami alacsonyrendű és közönséges, törekvése arra irányul, ami nemes, nagy, hősies. Értelme világos, éles, mélyreható, gyorsan meglátja azt, ami lényeges. A kolerikus indulatában tüzes, viszont lelkesedéssel, szeretettel karolja fel ügyeit. Éles szellemisége erős akarással és érzéssel irányul a dolgok teljességére. A kolerikus minden téren a nagy teljesítmények embere. A meleg kolerikus megéli magában mindazt, amit tervez, gondol, akar; alkot, szervez, alakít. Érvényt szerez egyéniségének: vele szemben csak meghajolni vagy összetörni lehet.

Ha a kolerikus megértette egyszer, hogy az életszentség útja az Istenben való élet, megalkuvás nélkül a maga teljességében akarja az egészet valósítani (Szent Pál, Szent Ignác, Szent Ferenc). Imában könnyen koncentrálna magát Isten jelenlétére, s az ima felismert adományát jól kihasználja. Nagylelkűen vállal penitenciát, szenvedést. Az áldozatos lelkek rendszerint kolerikusak. Bár a kolerikusban erősen él az öntudat és a büszkeség, a legsúlyosabb megaláztatásokat is vállalja, s nyugodtan fogadja a legmegszégyenítőbb megrovásokat. Nagylelkű tud lenni az ínségekkel szemben, jóllehet önmagát sem téveszti szem elől.

A nem megnevelt kolerikus önző. Érzelmekkel aláfestett öntudatossággal ismeri szerencsés adottságait, s megvetéssel nézi le a más vérmérsékletű embereket. Alacsonyrendűnek, tehetségtelennek, ügyetlennek érzi őket; egyedül csak ő a jó, aki másoknak fölötte áll, s aki ezt érezteti is másokkal, s elismerést követel tőlük. Jaj annak, aki nem méltatja figyelemre őt! Legnagyobb hiánya a jóság, a jóindulat, a jószívűség. Nagyon nehezen éli bele magát más emberekbe; csak önmagát érzi, nem veszi észre másban a jót, nem ismeri el mások jogát. Félnék tőle, de nem szeretik. Általában nem tiszteli az érvényben lévő szokásokat, erkölcsöket, nem tiszteli mások véleményét, még akkor sem, ha előljáróival áll szemben. Saját maga állapítja meg, mi neki a helyes, az igazságos, az érvényes és tiszteletreméltó. Ő maga szabja meg törvényeit; lelkiismerete megfontolásra nem ad sokat, úgy érzi, mindenre képes és nem tudja alárendelni magát. Inkább meghal, semhogy megalázkodjon, hogy magánál alacsonyabb rendű embereknek alávesse magát, vagy hogy mások véleményéhez alkalmazkodjon. Az engedelmség nehezére esik. A dicsőség és az uralkodás vágya hajtják. Nem szívesen enged mást is érvényesülni önmaga mellett. Ha becsvágyát megsértik, úgy üldözi ellenfelét, mint tigris a prédáját. Mások megítélésében szűkkeblű és kicsinyes. Ritkán látja mások jogát és igényeit; ez végzetének csillaga, mely feje felett lebeg.

A tüzes kolerikus mindenkinek nyíltan megmondja véleményét, szenvedélyességében meggondolatlanul cselekszik és botránkoztat, ami végül esetleg üdvösségére válik; a hüvös kolerikus ármányosabb, ravaszabb. Felfelé hízeleg; amíg nem maga uralkodik, addig aláveti magát, alkalmazkodik, udvarias viselkedésével meg akarja szeretetni magát, szolgálataival, tudásával nélkülözhetetlenné akar válni. De barátságosságában, lekötelező viselkedésében mindig van valami rejtett szubjektív érzés. Külső simasága gyakran belső kíméletlenséget, durvaságot leplez. Felfelé hízeleg, lefelé tapos. Ellenfeleivel szemben megvetéssel, gúnnal van tele. Az alárendeltekkel szembeni elnézést gyengeségnek érzi. Mások véleményét csak akkor fogadja el, ha az saját véleményét szolgálja. Úgy véli, minden érte van. Az ilyen öntudatos, hüvös számító, kigyószerű kolerikus emberek, akik képmutatással törnek önző céljaik felé, csak igen nehezen találják meg Istenhez a belső, szeretetteljes kapcsolatot.

Ha a kolerikus ember túlérzékeny, abban a veszélyben forog, hogy amint kissé lebecsülük vagy igazságtalanok vele szemben, elveszíti lelkiismeretét. Ilyenkor izgalomban áttöri az életet szabályozó illem és jó modor korlátait. Megsebzett büszkeségének parazsa lelkiismeretének legutolsó megmozdulásait is felégeti. Szimbóluma a tigris, vagy a keselyű. Terveit a sötétben szövö. Észokokkal nem megközelíthető, és így teljesen elpusztítja emberi természetének nemesi levelét. Félretolja hivatását, becsületét, az illemt, az erkölcsöt és Isten parancsait. Durvasága, gyűlölete, vétkes szenvedélyei féküket vesztetten tapossák el az emberi boldogságot s az egyéni boldogságot is. Ez a vérmérséklet szülte a legveszélyesebb állapotokat.

A kolerikus nő bár beszédesebb, mint a férfi, de lényegében és vérmérsékletében mégis nehezebben felismerhető. Sokat affektál, s ügyesen leplezi sajátosságát, hiányát, hibáit. Szűk családi körben kell megfigyelni őt. A kolerikus vérmérséklet gátolja a nőben az anyaiság kibontakozását, korlátozza simulékonyságát, finomságát, szelidségét, ártatlanságát, találékonyságát. A szenvedélyesség a nőben forróbb, gyűlölködőbb. Erős benne a kedvteléseivel, ítéleteivel való ragaszkodás; az engedelmisség nehezebbre esik. A kolerikus asszony makacs, ellentmondó, túlzott és esztelen ítéleteivel, cselekedeteivel gyakran megbotránkoztatja embertársait. Makacssága gyerekes. Szeret nagylábon élni, adja a műveltet, ítéletében éles és egyoldalúbb a férfinél. Inkább kedélyét működteti. Egy szenvedélyes verset kétségtelenül a kolerikus nő ad legjobban elő. Fájdalmában hősnő, gyűlöletében fúria, dühében hiéna. Két kolerikus egyén szerelme a mézeshetekben lángoló, később ugyanilyen lángoló a veszekedésben és vitaközösben; először rózsabokor, később tövis.

A kolerikus-melankolikus vérmérsékletű emberekben sajátosan keveredik az önbizalom és kishitűség, az erkölcsi gőg, és jámborsági öntudat. Ha az ilyen ember vérmérséklete hüvös, akkor igen nehezen él lelki életet, jámborsága odaadás nélkül való, és tele van öncsalással. A hüvös, kigyószerűen csavaros, nem őszinte vérmérséklet csaknem leküzdhetetlen akadály a kegyelemnek és Isten-szeretettnek, mert külsőségekre épít és vakságában nem fogja fel a kegyelmet. Ha a kolerikus-melankolikus vérmérséklet túlérzékenységgel párosul, minden fékét elveszíti, amint az egyén szeretett énjében sértve érzi magát. Az érzelmek sebezhetősége természetéhez tartozik.

(Folyt. köv.)

Josef Massmann

Vasárnapi jegyzet

A lovageszmény királya

Gyermekkorom tündérkertjéből legszívesebben a lovát ugrató királyra emlékszem, aki az Ágasról, a Mátrából ugratott egyenesen a Szentkút szikláinak közé, hogy katonái szomját csillapítsa. Persze van több más, Szent László legenda, amit a tudomány ma is vizsgál. Hatásuk alól nem vonhatja ki magát az sem, aki a szent királyról szóló poézisnek szerelmese, mint például ezeknek a soroknak, a latinitásból (egyenesen a magyar Compostellába, Nagyváradra vezetnek): „Olaj származik szent koporsódból, / Tetemed foglalták szép sár aranyból.” Vagyis a csontodat, amint ősi nyelvünk értelmezi-használja. A Képes Krónika elmondja, hogy a Salamonnal vívott küzdelem után „világos nappal menyeyi látomása” volt Lászlónak, aki szolt Géza bátyjának, látott-e valamit? A nemleges válasza László arról kezdett beszélni, hogy látomásában angyal helyezte el testvére fejére a koronát. Mindketten diadalra gondoltak, s a lándzsán fölfutó menyét megerősítette ebben őket.

Akkor hangzott el a fogadalom: Salamon veresége esetén Géza és László templomot épített, a Boldogságos Szűznek egyházat. Legenda, hogy egy szarvas – agancsai között misegyertyák – mutatta meg a helyet, hol kell a szentélyt fölépíteni. (Vélik, Vác Hétkápolna lett volna ez a hely, ahol a királyfiak szeme láttára a Duna habjaiban eltűnt az ősi totemállat.)

A Szent Szűz alakja más vonatkozásban, a szentkúti árnyas völgyben különösen „hatásosan” lép elő a régi korok írott forrásai nyomán. A már említett Képes Krónika és a Vatikáni Legendárium párhuzamait összevetve a múlt olvasatában az a „parázs jelenet” elevenedik meg, amelyen László a kunnal verekedik. Az iménti Legendárium hat képben örökíti meg a birkózást, és azzal zárja, hogy a sebesült Lászlót Szűz Mária gyógyítja meg. A messzi Szentpétervári múzeuma, az Ermitage híres szibériai aranylemezén látható, két, lováról leszálló vitéz közül az egyik a földön fekszik, egy fa alatt, fejét lány simogatja ölében. A lemez még a Krisztus előtti időből való, archaikus eleme: a gyógyítás, immár keresztény tartalommal, amely a leányt Máriává változtatja, s ki tudja, milyen ének társítható e különös „bűvölethez”, mert bizonyára a vizuális megjelenítést dal is kísérhette. Erdélyi Szent László freskókon a király és a kun lovai is összeecsapnak. Kozmikus párbaj ez: fekete és fehér lovak harca, a sötétség meg a fény, mint Mithrasz kultuszában s a többi, a kereszténységet „előlegező” vallási jeladásokban. Ebben a mitikus ködtávolban tűnik fel az ágasvári jelenet is, táltosok képsorában László lova, hogy gazdáját átröpítse a Zagyva völgyén, a Cserhát erdeibe.

Az európai lovageszmény Lászlóban volt a legerősebb. A bölcsességgel párosuló bátorság és jámborság, a karakter összetéveszthetetlen „összetétele” méltán ébreszthette a legendákat, s miként Jakab zarándok-története Gálcia titokzatos földjén, nálunk, az északi hegyek közt a lovagkirály ihlette sokáig a népleket, és ki tudná a számát azoknak a pogány és keresztény ötvözetekből összeállt „történeteknek”, amelyek az Árpádok nyomán éppen Lászlóval erősítik a későbbi századokat, és Károly Róbert vagy Nagy Lajos szent esküvést tesznek, hogy méltó folytatói lesznek ennek a szellemi-lelki iskolázottságnak.

Az elemek (kő, víz, fa) s a szakrális rend törvénye szerint a világ úgy őrzi a teremtett lényeket, hogy átlényegülésükben is követi őket. Nem a rideg anyag, hanem az életet kihordó hatalmas kozmosz és a fenti valóság játékos összezsugorítása ez, hogy könnyen váltsa egymást „csillag és a kő”. Ez a teremtett világ képlékenysége, s fölötte csak akkor jár el az idő, ha hideg mechanizmusként fogjuk fel, s eszünkbe sem jut fény és sötétség ellentétes természete.

Korunk érzéketlenné vált erre az ellentétre. Mintha a sötétség venné át birodalmát eddig nem tapasztalt sebességgel. Éveinket azonban az igazgatja, aki Szent László alakjával (is) akaratot, erőt, összefogást és áldozatot kér időn túlról, mégis az időben a nemzettől a vizsály, a megosztottság barlangmélyi sötétsége ellen.

† Tóth Sándor

hírek információk

Mint minden esztendőben, idén is Szent Péter és Pál apostolok ünnepét követő vasárnapon, ebben az évben június 30-án, azaz a mai napon minden katolikus templomban a szentmiséken úgynevezett Péter-fillérek gyűjtenek, a perselyadományokat az Apostoli Szentszék karitatív tevékenységének, illetve az egész világegyházat szolgáló intézményeinek megsegítésére továbbítják.

A Délmagyar „Aranyembőr”-ének választották meg Serfőző Levente atyát, szeged-felsővárosi plébánost, aki egyúttal oktatási püspöki helynök, a Gál Ferenc Egyetem oktatója. Ifjúsági referensként immár 12 éve dolgozik az egyházmegyében. A közelmúltban jelent meg a Rongyosan az Isten előtt, Györgypál Albert vértanú, pap élete című könyve, mellyel tanúságot tett a múlt század egy valóban nagy tanújáról, a kommunista diktatúra mártírjáról, akinek áldozatos élete, tanúságtétele példa lehet mindnyájunk számára. A kötet megvásárolható a Szegedi Dóm Látogatóközpontban (Dóm tér 16.) és megrendelhető az iroda@kateketa.hu e-mail címen.

Június 15-én, szombaton a Székesegyházban Kiss-Rigó László püspök pappá szentelte Gáll Szabolcs diakónust, a Szent Gellért Szeminárium végzős növendékét.

A Gál Ferenc Egyetem és a Gerhardus Kiadó tisztelettel hív minden érdeklődőt a MEGBÉLYEGEZVE – Magyar papírpénzsztrifikálás a visszacsatolt Délvidéken című kötet bemutatójára július 3-án, szerdán 16 órai kezdettel. A könyvről Tóth József, a GFE kancellárja beszélget a szerzővel, Ujszászi Róberttel, a Móra Ferenc Múzeum numizmatikusával. A könyvbemutató helyszíne: Gál Ferenc Egyetem (Szeged, Dóm tér 6.), Glattfelder terem. A bemutató alkalmával a kötet kedvezményesen megvásárolható lesz személyesen és a Gál Ferenc Egyetem webshopján is. A szervezők a részvételi szándék jelzését a rendezveny@gfe.hu e-mail címen várják.

Július 3-án, szerdán 19 órától Quentin Guérillot orgonaművész ad hangversenyt a Dómban. A belépés ingyenes, szeretettel várnak minden érdeklődőt. A koncert műsora és a sorozat további koncertjeinek időpontja a domorgona.hu honlapon tekinthető meg.

A Szegedi Dóm Látogatóközpontban Orgovány Erika festőművész Lélekrétegek című kiállítását július 4-én, csütörtökön 17 órakor Marton Árpád író nyitja meg.

Az újszegedi Árpád-Házi Szent Erzsébet Plébánia által a nyári folyamán kínált kulturális programok soron következő előadása július 4-én, csütörtökön 19 órakor kezdődik a plébánia nagytermében. Az est témája: Béketeremtés az emberi kapcsolatokban. Előadó: Babinszky Mónika általános és igazságügyi mediátor.

A nyári szünidőben a Belvárosi Plébániai Hivatal munkatársai hétköznap 8.00 és 12.00 óra között fogadják az érdeklődőket. Délután az ügyfélfogadás szünetel.

Felvételt hirdet a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium a 2024/2025-ös tanévre a szegedi felsőoktatási intézmények bármely szakára jelentkező, vagy már ott tanuló hallgatók számára. A roma és nem roma fiatalok keresztény értékek mentén szerveződő szakmai közössége színes tanulmányi programokkal, fiatalos közösségi élettel, idegennyelv-oktatással, tehetséggondozással és ösztöndíj lehetőséggel várja a diákokat. Jelentkezni a szkrsz.hu oldalon az online felület kitöltésével lehet. További tájékoztatás a titkarsag@szkrsz.hu e-mail címen, valamint a +36-20-450-4533-as telefonszámon kérhető.

A Szegedi Szabadtéri Játékok bármely előadására szóló jegy bemutatásával 15% kedvezménnyel vásárolható belépő a Szegedi Dóm Látogatóközpont népszerű programjára, a toronylátogatásra.

A Szeged-Csanád Grosics Akadémia korábbi játékos, Csoboth Kevin drámai hajrában, a 100. percben szerzett góljával a magyar válogatott 1-0-ra győzött a Skócia elleni mérkőzésben, mellyel akkor még megőrizte esélyét a nyolcaddöntőbe jutásra. Csoboth Kevin a 2021/22-es szezon során 14 NB II-es bajnoki mérkőzésen 5 gólt szerzett a Szeged-Csanád Grosics Akadémia játékosaként.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.